

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: Jakub Drvota

Studijní obor: Anglický jazyk pro vzdělávání

Název práce: Subordination vs. Coordination in Academic Discourse

Akademický rok: 2025/26

Vedoucí práce: PhDr. Šárka Ježková, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Eva Nováková, Ph.D.

Kritéria hodnocení		Hodnocení A – B – C – D – E – F
Všeobecná charakteristika	Splnění zásad zpracování práce a naplnění stanoveného cíle	C
	Logická struktura práce	
	Vyváženost teoretické a praktické části	
Teoretická část	Prezentace různých teoretických přístupů k řešenému problému	C
	Kritické posouzení prezentovaných přístupů a zvolení relevantní teoretické základny	
	Zpracování kvalitní teoretické základny pro realizaci praktické části	
Praktická část	Vhodnost zvolené výzkumné metodologie	C
	Aplikace zvolené výzkumné metodologie	
	Relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků	
Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance zpracované literatury	B
	Kritický přístup ke zdrojům	
Formální stránka	Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice FF UPa, požadavky KAA)	C
	Kvalita vědeckého aparátu, příloh, tabulek a obrázků	
	Dodržení bibliografických norem	
Jazyková úroveň	Gramatická přesnost a komplexnost	A
	Slovní zásoba	
	Koheze a koherence	
	Interpunkce a stylistické aspekty	

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Cílem BP je analyzovat vyjadřování vztahů koordinace a subordinace v akademickém diskurzu. Práci otevírá přehledná, logicky strukturovaná teoretická část opírající se zejm. o základní gramatiky, s jejichž pojmoslovím diplomand zdařile pracuje; vhodnější by nicméně bylo citovat aktuálnější vydání (např. elektronickou mluvnici Duškové a kol. [2012], Bibera a kol. 2023), i s ohledem na to, že Biber představuje aktuální data pro frekvenci vybraných jazykových jevů právě napříč jednotlivými styly.

Teoretická část úspěšně zpracovává a propojuje argumentaci z různých zdrojů a diplomand si je vědom, že funkce koordinátorů a subordinátorů nebo jejich třídění mohou být nejednoznačné (např. předložka *for*), a nést tedy vlastnosti gradientu (s. 16). Zároveň je ovšem schopen obhájit, proč se přiklání ke klasifikaci toho či onoho autora. Textu by výrazně prospělo využívání příkladů ilustrujících komplexní syntaktické jevy, obdobně jako je tomu u spojky *because* v kap. 3.5.4 (např. pro korelativa v kap. 2.1.1, sémantiku souřadícího *and* v kap. 2.1.2, škálu okolnostních vět z kap. 3.5.8 či obecně kontexty, kde mohou spojky vyjadřovat různé významy). Bez konkrétních ukázek se lze jen obtížně domýšlet, co označují abstraktní popisy „the aforementioned endorsing elements can be placed earlier, typically before a preposition or a determiner preceding the initial coordinate, or later, so that they lie within the coordinate“ (s. 17) nebo „in many cases, coordination occurs between units that are formally unlike one another“ (s. 16).

V teoretické části postrádám stručnou kapitolu věnovanou typickým jazykovým prostředkům akademického stylu. Z teoretického základu by také mohly být explicitně odvozeny výzkumné otázky a předpoklady pro samotnou analýzu – mj. ponechává akademický diskurz systematicky spojovací výrazy u obsahových vět (s. 24)? jak významové vztahy vyjadřují věty příčinné (kap. 3.5.4)? jaké kohezí prostředky (kap. 3.5.8) akademický styl využívá? Zjištění prezentovaná v později v praktické části by se pak opírala o konkrétnější kritéria, které jevy stylistická analýza sleduje.

Praktická část kombinuje kvantitativní analýzu s kvalitativními komentáři, které se vztahují k využití spojek coby stylových činitelů – vyhodnocuje tedy mimo jiné, proč v akademickém psaní převládá subordinace (s. 39), jak jsou výstupy výzkumů prezentovány pomocí předmětných vět (s. 41), nakolik se do formálního stylu prolíná relativum *that* (s. 44) nebo jak se v asyndetické koordinaci uplatňuje středník (s. 36). Silnou stránkou analýzy je také způsob, jakým diplomand konfrontuje výsledky vlastní analýzy s odpovídajícími daty u Bibera a kol. (vymezovací funkce vztazných vět [s. 43], převaha koordinátoru *and* [s. 37] apod.) a pokouší se odůvodnit, proč se shodují nebo rozcházejí.

Je proto škoda, že u některých jevů zůstává kvalitativní rozbor nedotažený – např. proč se v textech objevuje stylisticky neobvyklá *appended coordination* (př. 1.7.i), v jakém kontextu se používají obsahové věty tázací (kap. 4.3.1) atd. Nepříliš obratné je pak rozepisování frekvenčních údajů o výskytu určité spojky pouze do textu (významy spojky *and*, s. 38) namísto přehledné tabulky či grafu. Stejně jako v teoretické části četbu textu ztěžuje absence ilustrativních příkladů, a to zvlášť u komplexních struktur typu *mixed coordination* (s. 42). Stylistické interpretace úplně scházejí v českém resumé a kapitola *Conclusions* neplní svoji podstatu, jelikož místo vyvození obecnějších závěrů pouze shrnuje obsah předchozích částí.

Doplňující otázky k obhajobě:

- (1) Souřadící spojky mohou vyjadřovat různé funkce; bylo jejich použití v korpusu vždy jednoznačné, nebo se významy překrývaly (např. *ADDITION – CHRONOLOGICAL SEQUENCE* u spojky *and*)?
- (2) Jak můžeme u větných kondenzorů vyjádřených nefinitními slovesy rozlišovat mezi větami vtažnými a příslovečnými (s. 28)? Obsahuje korpus nejednoznačné příklady?
- (3) Věty obsahové a příslovečné se v korpusu vyskytují převážně s nefinitními slovesy (*non-finite clauses*), zatímco věty vtažné obsahují slovesa určitá (*finite clauses*). Je tento poměr nějak ovlivněn stylistikou akademického psaní?
- (4) Jak lze vysvětlit vysokou frekvenci okolnostních vět v korpusu? „[S]urprisingly [...], the proportion of general circumstance clauses was relatively high, compared to other semantic types found in the corpus.“ (s. 47)
- (5) Zdroje citované na s. 22 udávají, že *gerundia* a *participia* splývají do jedné kategorie – jaké jsou vlastnosti, kterými se tyto slovesné formy liší?

Výsledná klasifikace* (možnosti klasifikace – A, B, C, D, E, F)	C
---	----------

Dne: 19. 1. 2026

Podpis oponenta práce

.....

* výsledné hodnocení není průměrem dílčích známek